

УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ

СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

ST. JOSEPH THE BRETROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK - PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU – ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

ІКОНА БОГОЯВЛЕННЯ

Слово Теофанія походить від двох грецьких слів Theos – Бог і Phainein – показ. Тому грецькою мовою воно буквально означає «одкровення Бога» (Θεοφάνεια). Ця подія є першим одкровенням Трійці в житті Христа. Ісус Христос; Бог став людиною; центральне місце в іконі займає Месія.

Півколо у верхній частині ікони символізує небо, з якого лунає голос Бога Отця. Батько виражає Свою радість у Своїм Сині: *Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподо- бав. Мт 3:17.* Від Отця виходить Дух Божий, який сходить, як голуб, і сходить на Нього. Мт 3:16.

На задньому плані є гори. Зі Старого Заповіту ми знаємо, що гори є місцем зустрічі з Богом (Авраам, Мойсей та ін.). Тут гори є свідками божественної зустрічі в цей момент. Вони ніби тягнуться до центру ікони, де зображена Трійця. Завдяки цьому ми розуміємо, що все створіння схиляється перед Богом.

Ісуса, Месію, легко впізнати за німбом (ореолом), що оточує Його голову, на якому зображено хрестоподібне зображення, яке містить грецькі літери омікрон, омега, ну – «Я є Той, хто є», ім'я Бога у Вих. 3:14. Поза німбом (німбом) грецькі літери IC XC – христограма. На іконах Богоявлення Христос зображується або повністю оголеним, або мінімально одягненим. Він є другим Адамом (1 Кор. 15). У соромі перший Адам сховався від Бога в своїй наготі. Христос, який є і Богом, і людиною, не соромиться. У Ньому ми бачимо красу непорочного людства. Оскільки Він підкоряється хрещенню від Івана, це Месія насправді освячує світ. Зверніть увагу, що Його рука є знаком благословення. На відміну від нашого хрещення, коли вода очищає нас від наших гріхів, тут Христос очищає та освячує воду. Усе створіння хрещено в цей момент. У цій події відбувається зустріч неба і землі, про що свідчить відкриття неба і присутність ангелів.

продовження на с. 5

ICON OF THE THEOPHANY

The word Theophany originates from two Greek words, *Theos* – God, and *Phainein* – showing. Therefore, it literally means a “revelation of God” in Greek (Θεοφάνεια). This event is the first revelation of the Trinity in the life of Christ. Jesus Christ; God become a man;

the Messiah is central to the icon. The semi-circle at the top of the Icon symbolizes heaven from which comes the voice of God the Father. The Father expresses His pleasure in His Son: *This is my Son, the Beloved, with whom I am well pleased. Mt 3:17.* From the Father comes forth the Spirit of God which descends like a dove and alights upon Him. Mt 3:16.

There is a significance to the mountains in the background. We know from the Old Testament that mountains are a place of encounter with God (Abraham, Moses etc.). Here the mountains witness to a divine encounter at this moment. It is as if they are reaching toward the centre of the icon where the Trinity is revealed. Through this, we understand that all of the creation bows down to God.

Jesus, the Messiah is easily identifiable by the nimbus (halo) surrounding the His head bearing a cruciform containing the Greek letters *omikron, omega, nu* – “I am He who is” the name of God in Ex 3:14. Outside the nimbus (halo) are the Greek letters IC XC – the Christogram. In icons of the Theophany, Christ is depicted either completely naked or minimally clothed. He is the second Adam (1 Cor 15). In shame, the first Adam hid from God in his nakedness. Christ, who is both God and man, is unashamed. In Him we see the beauty of undefiled humanity. As He submits to John’s baptism, it is the Messiah that in actuality sanctifying the world. Note that His hand is in a sign of blessing. Unlike our baptism where the waters cleanse us of our sins, here, it is Christ Who cleanses and sanctifies the waters.

Continued on p. 5

«ІСУС ХРИСТОС – НАША НАДІЯ» (1 Тим. 1, 1)

Продовжуємо публікувати Послання Блаженнішого Святослава, Глави і Отця УГКЦ, до духовенства і вірних УГКЦ та всіх людей доброї волі з нагоди Ювілейного року Божого 2025

15. Упродовж століть, особливо в часи російської імперської та комуністичного панування, наша Церква зазнавала численних переслідувань і випробувань. Ворожі сили, прагнучи знищити ідентичність нашого народу, вдавалися до різних методів, серед яких було намагання знищити УГКЦ шляхом насильного переведення її вірних на російське православ'я. Цими сумними моментами нашої церковної історії є насильницькі акції на Поділлі (1770 та 1794–1796 рр.), на Правобережжі (1839 р.), на Холмщині й Підляшші (1875 р.), на Галичині (під час Першої світової війни і 1939 р.). У пам'яті наших сучасників зовсім живими залишаються наслідки Львівського псевдособору 1946 року, яким УГКЦ була загнана в підпілля і майже пів століття жила в умовах переслідування, як ранні християни в період катакомб. Вірність нашого духовенства, монашества і мирян, які ризикували життям, щоб зберегти вірність Христовій заповіді «Щоб усі були одно» (Ів. 17, 21), є свідченням глибокої надії та довіри до Бога. Ця стійкість дозволила зберегти віру та церковні структури і навіть у найважчі часи переслідувань надихала вірних на відповідальну місію християнського свідчення. Минуле нашого народу, сповнене постійних випробувань і боротьби за свободу, переконує нас у Божій вірності та Його постійній допомозі та неодмінному захисті, які Він запевнив через пророка Ісаю: «Не бійся, бо Я з тобою! Не тривожся, бо Я – Бог твій! Я додаю тобі сили, Я тобі допоможу, підтримаю тебе перемогою правди Моєю» (Іс. 41, 10). Ці слова надихають навіть у найтемніші часи, коли здається, що надії немає.

16. Господь промовляв через пророка Єремію: «Я знову тебе відбудую, і будеш відновлена, ізраїльська дівиче. Знову хизуватимешся бубнами своїми й виступатимеш у веселім хороводі» (Єр. 31, 4). Ці слова можемо застосувати і до нашої Церкви, яка, вийшовши з вимушеного підпілля наприкінці 1980-х – на початку 1990-х років, стала символом відродження всього українського суспільства. Розвиток наших церковних структур та освітніх закладів в наступні роки нагадує відбудову Єрусалиму після вавилонського полону: «Бачите, в яких ми злиднях, як Єрусалим зруйнований та як брами його спалені вогнем. Нумо ж, відбудуймо єрусалимський мур, щоб не бути нам більш посміховищем» (Неем. 2, 17).

17. Важливою віхою в історії Української Греко-Католицької Церкви стало 21 серпня 2005 року, день повернення осідку її Глави до Києва, коліски Володимирова хрещення Русі-України, де наша Церква зародилася і звідки так наполегливо століттями намагався витіснити її чужинець. Ця подія відображає відновлення історичної справедливості та її прагнення служити всій Україні. Вона стала ще одним яскравим символом відродження та надії для українського народу, демонструючи здатність Церкви адаптуватися до нових реалій та відповідати на виклики часу, залишаючись вірною своїй духовній місії.

18. Історія Христової Церкви в Україні є яскравим прикладом незламності духу та невгасимої надії нашого народу. Прямуючи крізь століття випробувань і перешкод до свого есхатологічного сповнення, вона незмінно залишалася

“JESUS CHRIST IS OUR HOPE” (1 Tim. 1:1)

We continue with the message of His Beatitude Sviatoslav, Head and Father of the UGCC, to the clergy and faithful of the UGCC and all people of good will on the occasion of the Jubilee Year of God 2025

15. Over the centuries, especially during the Russian imperial and communist rule, our Church has experienced numerous persecutions and trials. Enemy forces, seeking to destroy the identity of our people, resorted to various methods, including attempts to destroy the UGCC by forcibly converting its faithful to Russian Orthodoxy. These sad moments in our church history are the violent actions in Podillia (1770 and 1794–1796), on the Right Bank (1839), in Kholm and Podlasie (1875), in Galicia (during the First World War and 1939). The consequences of the Lviv pseudo-council of 1946, by which the UGCC was driven underground and lived for almost half a century in conditions of persecution, like the early Christians during the period of the catacombs, remain very vivid in the memory of our contemporaries. The fidelity of our clergy, religious and laity, who risked their lives to maintain fidelity to Christ's commandment “That they may all be (Jn17:21), is a testimony of deep hope and trust in God. This steadfastness has allowed the faith and ecclesial structures to be preserved and, even in the most difficult times of persecution, has inspired the faithful to the responsible mission of Christian witness. The past of our people, full of constant trials and struggles for freedom, convinces us of God's fidelity and of His constant help and indispensable protection, which He assured through the prophet Isaiah: “Fear not, for I am with you; be not dismayed, for I am your God; I will strengthen you; I will help you; I will uphold you with my righteous right hand” (Is 41:10). These words inspire even in the darkest times, when it seems that there is no hope.

16. The Lord spoke through the prophet Jeremiah: “I will rebuild you, and you will be rebuilt, O virgin of Israel. You will again play your tambourines and dance in joyful dances” (Jer. 31:4). We can apply these words to our Church, which, having emerged from forced underground in the late 1980s and early 1990s, became a symbol of the revival of the entire Ukrainian society. The development of our church structures and educational institutions in the following years resembles the rebuilding of Jerusalem after the Babylonian captivity: “You see in what poverty we are, how Jerusalem lies in ruins and how its gates have been burned with fire. Come, let us rebuild the wall of Jerusalem, that we may no longer be a laughingstock” (Neh. 2:17).

17. An important milestone in the history of the Ukrainian Greek Catholic Church was August 21, 2005, the day of the return of the seat of its Head to Kyiv, the cradle of Vladimir's baptism of Rus-Ukraine, where our Church was born and from where the stranger tried so persistently for centuries to displace it. This event reflects the restoration of historical justice and its desire to serve all of Ukraine. It became another vivid symbol of revival and hope for the Ukrainian people, demonstrating the Church's ability to adapt to new realities and respond to the challenges of the time, while remaining faithful to its spiritual mission.

18. The history of the Church of Christ in Ukraine is a vivid example of the indomitability of spirit and the unquenchable hope of our people. Advancing through centuries of trials and obstacles to its eschatological fulfillment, it has invariably

надійною опорою своїх синів і дочок. Коріння віри українського народу сягає глибоко в нашу історію, формуючи і живлячи його унікальну духовну та культурну спадщину. Христова Церква стала невід'ємною частиною української ідентичності, формуючи світогляд, культуру та традиції народу, надихаючи на збереження та розвиток духовних цінностей, скріплюючи віру в краще майбутнє. Цього ювілейного року ми особливо гостро відчуваємо зв'язок з нашим минулим і його значення для нашого майбутнього. Спадщина Володимира Великого, Ярослава Мудрого, митрополита Іларіона, священномученика Йосафата Кунцевича та інших святих, мучеників, ісповідників і праведників українського народу нагадує нам, що надія – це не просто почуття, а дієва сила, яка спонукає нас до творення, єднання та неупинного руху вперед. Сьогодні, у часи випробувань і викликів війни, ми можемо черпати силу та натхнення з цього багатого духовного спадку. Віра, єдність і невгамовна надія, закладені нашими великими предками, залишаються тими опорами, на яких тримається українська нація, які допомагають нам долати труднощі та будувати майбутнє, гідне нашої славної історії. Спираючись на цей досвід, ми можемо бути свідками надії для всіх народів, які прагнуть миру та справедливості. Ювілейний рік надихає до глибшого розуміння нашої місії як християн – бути світлом у світі (пор. Мт. 5, 13), надією для тих, хто впадає у відчай, і джерелом підтримки для тих, хто потребує допомоги.

Чеснота надії – сила християнського життя

19. Наша християнська надія не є марною, а ґрунтується на вірі в Бога, який протягом історії неодноразово визволяв свій народ і відновлював справедливість. Сьогодні, коли ми потерпаємо від жахів російської збройної агресії, маємо черпати силу та надію із численних уроків історії спасіння та нашої національної історії, які нагадують нам, що Бог ніколи не покидає свого народу і що після випробувань завжди настає відновлення та відродження. Тому прислухаймося до слів псалмоспівця: «Хай скаже дім Ізраїля: "Милість його повіки!"... Із тісноти я вівзав до Господа, – Господь відповів мені і визволив» (Пс. 118, 2. 5). Нас підбадьорює також пророк Ісаїя: «Не бійся, бо Я тебе викупив, прикликав тебе твоїм ім'ям, ти – Мій! Чи через води йтимеш, Я з тобою, чи кризь ріки, – тебе не затоплять, чи підеш кризь вогонь, – не попечешся, і полум'я тебе не обпалить» (Іс. 43, 1–2). Ці слова і сьогодні звучать для нас як джерело підтримки та насаги, обіцяючи нам опіку і захист Господа Бога.

20 Християнська надія – чеснота та риса віруючої людини. Саме віра в Бога, як повна відкритість людської істоти всепереможній силі воскреслого Спасителя, народжує християнську надію. Віруюча особа переживає нове створення і нове народження у Святих Таїнствах Хрещення та Миропомазання і стає новим створінням у Христі, як навчає апостол Павло: «Тому, коли хтось у Христі, той – нове створіння. Старе минуло, настало нове» (II Кор. 5, 17). У цьому таїнстві Отець Небесний через пасхальне таїнство свого Сина силою і діянням Святого Духа вкладає в нутро кожного охрещеного зародок вічного життя, життя Воскреслого. Про цей зародок апостол Петро навчає як про нову красу людини, захovanу всередині людського серця (пор. 3, 3–4). Він [зародок вічного життя] не є нерухомим чи мертвим скарбом, який ми покликані лише зберігати. Цілком ні! Християнське життя у вірі є розвитком і щоденним зростанням у цьому новому житті, яке ніхто в нас не зможе відібрати. Тож християнська віра в Бога породжує

remained a reliable support for its sons and daughters. The roots of the faith of the Ukrainian people reach deep into our history, forming and nourishing its unique spiritual and cultural heritage. The Church of Christ has become an integral part of the Ukrainian identity, shaping the worldview, culture and traditions of the people, inspiring the preservation and development of spiritual values, strengthening faith in a better future. In this anniversary year, we especially keenly feel the connection with our past and its significance for our future. The legacy of Volodymyr the Great, Yaroslav the Wise, Metropolitan Hilarion, the Hieromartyr Josaphat Kuntsevich and other saints, martyrs, confessors and righteous people of the Ukrainian people reminds us that hope is not just a feeling, but an active force that encourages us to create, unite and relentlessly move forward. Today, in times of trials and challenges of war, we can draw strength and inspiration from this rich spiritual heritage. Faith, unity and unquenchable hope, laid down by our great ancestors, remain the pillars on which the Ukrainian nation rests, helping us overcome difficulties and build a future worthy of our glorious history. Relying on this experience, we can be witnesses of hope for all peoples who strive for peace and justice. The Jubilee Year inspires a deeper understanding of our mission as Christians—to be a light in the world (Mt 5:13), a hope for those who despair, and a source of support for those in need.

The virtue of hope is the strength of the Christian life.

19. Our Christian hope is not in vain, but is based on faith in God, who throughout history has repeatedly delivered his people and restored justice. Today, when we suffer the horrors of Russian armed aggression, we must draw strength and hope from the many lessons of salvation history and our national history, which remind us that God never abandons his people and that after trials there always comes restoration and rebirth. Therefore, let us listen to the words of the psalmist: “Let the house of Israel say, ‘His mercy endures forever!’... In my distress I called upon the Lord, and the Lord answered me and delivered me” (Ps. 118:2, 5). We are also encouraged by the prophet Isaiah: “Do not fear, for I have redeemed you; I have called you by name; you are Mine!” “When you pass through the waters, I will be with you; and through the rivers, they will not overflow you; when you walk through the fire, you will not be burned, and the flame will not scorch you” (Isaiah 43:1–2). These words still resonate for us today as a source of support and encouragement, promising us the care and protection of the Lord God.

20. Christian hope is a virtue and a characteristic of the believer. It is faith in God, as the complete openness of the human being to the all-conquering power of the risen Savior, that gives birth to Christian hope. The believer experiences a new creation and a new birth in the Holy Sacraments of Baptism and Confirmation and becomes a new creature in Christ, as the Apostle Paul teaches: “Therefore, if anyone is in Christ, he is a new creation. Old things have passed away; behold, new things have come” (II Cor. 5:17). In this sacrament, the Heavenly Father, through the Paschal Mystery of his Son, by the power and action of the Holy Spirit, places in the womb of each baptized person the germ of eternal life, the life of the Risen One. The Apostle Peter teaches about this germ as about the new beauty of man, hidden within the human heart (cf. 3:3–4). It [the germ of eternal life] is not an immobile or dead treasure that we are called only to preserve. Not at all! The Christian life of faith is a development and daily growth in this new life, which no one can take away

надію на воскресіння і життя вічне, яка звершується в любові. Ось чому чеснота надії є силою християнського життя, внутрішнім джерелом незламності та стійкості, яке дає нам змогу перетривати всі переслідування і терпіння та досягнути нашу остаточну мету – вічне життя в Бозі.

21. Змістом християнської надії є очікування повноти Царства Небесного, вже дарованого людині тут, серед життя до-часного. Увесь парадокс цієї надії полягає в тому, що ми очікуємо сповнення, остаточного вияву того, що вже маємо в зародку. Ми надіємося на воскресіння і життя вічне, будучи його причасниками впродовж земного життя. Про це навчає апостол Павло: «А коли ви з Христом воскресли, то шукайте того горішнього, де Христос перебуває, сівши по правиці Бога. Думайте про горішнє, а не про земне. Бо ви померли, і життя ваше поховане з Христом у Бозі. Коли ж Христос, ваше життя, з'явиться, тоді й ви з Ним з'явитесь у славі» (Кол. 3. 1–4). Посідання дару воскресіння і життя вічного, який ми отримуємо у Святих Таїнствах Церкви, виявляє непорушну певність християнської надії, яка обов'язково сповниться в житті майбутнього віку. Оце дійсне причастя і передсмак того, на прихід чого в повноті в майбутньому ми надіємося, відрізняє *чесноту надії* від звичайного людського *почуття надії*. Останнє веде нас до сподівання на щось непевне, до очікування на сумнівні й таке, що не завжди можливе до здійснення. Натомість християнська надія – завжди певна. Апостол запевняє усіх нас: «Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця нашi Святим Духом, що нам даний» (Рим. 5, 5–8).

22. Сила християнської надії, яку ми отримали від батьків, була для нас джерелом повсякчасного відродження та невмирущості нашої Церкви й рідного народу. Цю силу ми отримали як дар Хрещення рівноапостольного князя Володимира. Наш Хреститель вклав у саме серце свого народу такий скарб, який став вічним спадком українського Божого народу – Київської Церкви. На цей спадок вказував папа Римський Бенедикт VI у своїй енцикліці «Spe Salvi» («Спасенні надією»), розкриваючи сенс спасенної надії за допомогою уривка з Послання апостола Павла до євреїв: «Згадайте перші дні, коли ви, тільки що просвітлені, перенесли терпляче таку велику боротьбу страждань: ви були чи то самі виставлені прилюдно на зневаги та на знущання, чи то ставши спільниками тих, що того зазнали. Ви бо й разом із в'язнями страждали і грабунок вашого майна ви з радістю приймали, знаючи, що маєте багатство краще і постійне» (10. 32–34). Святіший Отець наголошує, що віра дає людині це краще і постійне багатство, яке є не зовнішнім, а внутрішнім, бо міститься всередині її істоти. Цей скарб слугує людині за опору, яка є сильнішою і надійнішою за матеріальні доходи чи земні достатки. Ось чому ранні християни навіть із радістю приймали втрату свого майна, бо їхнього справжнього скарбу неможливо було в них забрати. Така сила християнської надії народжує новий вид свободи: «Виникає нова свобода щодо основи та опори власного життя, яка єдина може забезпечити його справжній сенс. Ця нова свобода – усвідомлення дарованого нам нового наповнення (субстанції) змісту наших учинків – явила себе не тільки в мучеництві, у якому люди протиставляли себе весиллю ідеології і політичних інститутів та своєю смертю оновлювали світ. Вона явила себе передусім у великих подвигах самозречення, починаючи з ченців старовини... і до людей нашого часу, які в сучасних чернечих інститутах з любові до Христа покинули все, щоб нести людям віру і любов Христа, допомагати тим, хто терпить тілом і душею».

(продовження в наступному числі вісника)

from us. Therefore, Christian faith in God gives rise to the hope of resurrection and eternal life, which is fulfilled in love. This is why the virtue of hope is the strength of the Christian life, the inner source of indomitability and steadfastness, which enables us to endure all persecutions and suffering and to attain our ultimate goal: eternal life in God.

21. The content of Christian hope is the expectation of the fullness of the Kingdom of Heaven, already given to man here, in the midst of temporal life. The whole paradox of this hope lies in the fact that we await the fulfillment, the final manifestation of what we already have in the embryo. We hope for the resurrection and eternal life, being partakers of it during earthly life. The Apostle Paul teaches this: “But if you have been raised with Christ, seek those things which are above, where Christ is, seated at the right hand of God. Set your minds on things which are above, not on things which are on earth. For you have died, and your life is buried with Christ in God. When Christ, who is your life, appears, then you also will appear with Him in glory” (Col.3:1–4). Possession of the gift of resurrection and eternal life, which we receive in the Holy Sacraments of the Church, reveals the unshakable certainty of Christian hope, which will certainly be fulfilled in the life of the age to come. This real communion and foretaste of what we hope for in fullness in the future distinguishes the virtue of hope from the ordinary human feeling of hope. The latter leads us to hope for something uncertain, to expect something doubtful and not always possible to be fulfilled. Christian hope, on the other hand, is always certain. The Apostle assures us all: “Hope does not disappoint, because the love of God has been poured into our hearts through the Holy Spirit who has been given to us” (Rom. 5:5–8).

22. The power of Christian hope, which we received from our fathers, was for us the source of the eternal revival and immortality of our Church and our native people. We received this power as a gift of the Baptism of Prince Volodymyr, Equal to the Apostles. Our Baptist placed in the very heart of his people such a treasure, which became the eternal heritage of the Ukrainian people of God — the Kyivan Church. Pope Benedict XVI pointed to this heritage in his encyclical “Spe Salvi” (“Saved by Hope”), revealing the meaning of saving hope with the help of an excerpt from the Epistle to the Hebrews: “Remember the early days, when you, newly enlightened, endured patiently such a great struggle of suffering: you were either publicly exposed to contempt and mockery, or became accomplices of those who suffered. For you also suffered with the prisoners and joyfully accepted the plundering of your possessions, knowing that you yourselves have a better and abiding treasure” (Hebrews 10. 32–34). The Holy Father emphasizes that faith gives a person this better and abiding treasure, which is not external, but internal, because it is contained within his being. This treasure serves as a support for a person that is stronger and more reliable than material income or earthly wealth. This is why the early Christians even joyfully accepted the loss of their possessions, because their true treasure could not be taken away from them. Such strength of Christian hope gives birth to a new kind of freedom: “A new freedom arises regarding the foundation and support of one’s own life, which alone can provide its true meaning. This new freedom—the awareness of the new content (substance) of the meaning of our actions given to us—was manifested

Continued on page 6

Христос посередині є мостом між ними. Нам нагадують, що ікони розкривають не просто фізичну, а й духовну реальність. Ангели не згадуються в розповідях про цю подію, але ми знаємо, що вони присутні, готові прийти до Нього. Їхні руки прикриті, зображуючи їхню пошану до Того, Кому вони служать. Вони в захваті від того, що Він зволив підкоритися цьому Хрещенню. Про це читаємо в гимнографії свята: Ангели, глянувши на Нього, злякалися: небо наповнилося чудом, і земля затрясла. (Сесійний гімн, Кафізма 3 і Мала ектенія)

Унизу є маленькі істоти, які, здається, тікають від Христа. Вони символізують річку Йордан і Червоне море, як ми читаємо в Святому Письмі: *Море побачило та втекло, Йордан повернувся Пс.114:3*. Христос Бог, Творець усього суцього, стоїть у Своему творінні, і творіння визнає Його, як відображено в Псалмах: *Ти розділив море силою Твоею; ти розбив голови драконам у водах. Пс 74:13. Коли води побачили Тебе, Боже, як води побачили Тебе, вони злякалися; сама глибина тремтіла. Пс 77:16*

Показово, що Іван стоїть праворуч від Христа там, де стоїть пророк Ілля на іконі Преображення на горі Фавор. Це пов'язує перше велике богоявлення в житті Христа з тим, що відбувається під час преображення. Як і всі пророки, життя Іллі та Івана зрештою вказує нам на Христа. Іван вклоняється Ісусу, тому, кого він хрестить, але який насправді хрестить увесь світ. На багатьох іконах Богоявлення погляд Іоанна з трепетом спрямований на одкровення Триєдиного Бога. Він впізнає, хто стоїть перед ним. Ісус Христос, єдиний у Святій Трійці. Пригадуємо, що саме річку Йордан, завдяки Божій владі, перетнув народ Божий, рухаючись зі Сходу на Захід. Таким чином, вони увійшли в землю обітовану, і Божа угода з Його народом була виконана. На іконі Іоанн стоїть на західній стороні ріки (земля), а ангели на сході (небо). У цій події Христос починає рух із заходу на схід; від старого завіту до нового; від старої, обітованої землі до нової, обітованої землі.

Нижче Івана є дерево, на якому зображено сокиру. Це відображає те, чого навчав Іван. *І тепер сокира при корені дерев лежить; Тому кожне дерево, що не родить доброго плоду, буде зрубане та в огонь кинуте. Мт. 3:10*. Усіх охрещених постійно закликають до покаяння та принесення плодів для Царства Божого. Згідно з новим союзом, вірні стають синами і дочками Бога не через спадщину предків, а через відповідь на Боже покликання та виконання своїх обіцянок під час хрещення. Тому це свято нагадує нам про наші власні хресні обітвиці та спонукає не ставати духовними ледарями, а працювати над їх виконанням. ♦

All of creation is baptized at this moment. In this event is a meeting of heaven and earth as evidenced by the opening of heaven and the presence of the angels. Christ in the middle is that bridge between the two. We are reminded that icons reveal not simply the physical but the spiritual reality. The angels are not mentioned in the accounts of this event, but we know that they are there, ready to attend to Him. Their hands are veiled, depicting their reverence for Him whom they serve. They are in awe that He has condescended to submit to this Baptism. We read about this in the hymnography of the feast: *The angels, beholding Him, were afraid: heaven was filled with wonder and the earth shook.* (Sessional Hymn, Kathisma 3 & Small Litany)

At the bottom, there are small creatures which appear to be fleeing from Christ. They represent the Jordan river and the Red sea as we read in Scripture: *The sea saw and fled, the Jordan turned back Ps114:3*. Christ God, the creator of all that is, stands in His creation and creation recognizes Him as reflected in the Psalms: *You divided the sea by your might; you broke the heads of the dragons in the waters. Ps 74:13. When the waters saw you, O God, when the waters saw you, they were afraid; the very deep trembled. Ps 77:16*

It is significant that John stands at the right hand of Christ where the prophet Elijah stands in the icon of the transfiguration on Mount Tabor. This links the first great theophany in the life of Christ to that which occurs in the transfiguration. As do all the prophets, the lives of both Elijah and John ultimately point us to Christ. John bows to Jesus, the one who he is baptizing but who, in reality, baptizes the whole world. In many icons of the Theophany John's gaze is directed in awe toward the revelation of the Triune God. He recognizes who stands before him. Jesus the Christ, one in the Holy Trinity. We recall that it was the Jordan river that, enabled by God, the People of God crossed, moving from East to West. Thus, they entered into the promised land and God's covenant with His people was fulfilled. In the icon, John stands on the west side of the river (earth) and the angels on the east (heaven). In this event, Christ initiates a movement from the west to the east; from the old covenant to the new; from the old, promised land to the new, promised land.

There is a tree below John which bears an ax. This reflects what John has been teaching. *Even now the ax is lying at the root of the trees; every tree therefore that does not bear good fruit is cut down and thrown into the fire. Mt. 3:10*. All the baptized are continually called to repentance and to bear fruit for the Kingdom of God. As part of the new covenant, the faithful are not made sons and daughters of God by their ancestral heritage but by their response to God's calling and the fulfillment of their baptismal promises. Therefore, this feast reminds us of our own baptismal promises and urges us not to become spiritually lazy but to work to fulfill them. ♦

INTENTIONS

SUN JAN 5TH —VENERABLE SYNCLETIKA OF ALEXANDRIA

SUNDAY BEFORE THEOPHANY /THEOPHANY EVE

7:15 AM - Morning Matins / Утренняя

7:30 AM— Pray for the seniors of the parish

Lesser Water Blessing after the 7:30 am Divine Liturgy

9:30 AM - Pray for the sick and shut ins of the parish;

11:30 AM - Pray for the youth of the parish

MON JAN 6TH - THEOPHANY —OUR LORD’S BAPTISM IN THE RIVER JORDAN

6:00 AM - Great Compline (Z Namy Boh) & Divine Liturgy with Great Water Blessing (Ukr./Eng.)

10:00 AM -Divine Liturgy with Lesser Water Blessing (Ukr.)

12:00 PM -Divine Liturgy with Lesser Water Blessing (Ukr.)

6:30 PM - Divine Liturgy with Lesser Water Blessing (Ukr.)

TUES JAN 7TH - SYNAXIS OF ST JOHN THE BAPTIST

9:00 AM - Divine Liturgy

6:30 PM- Divine Liturgy

WED JAN 8TH— VENERABLE GEORGE THE CHOSEBITE

9:00 AM - Divine Liturgy

THURS JAN 9TH - MARTYR POLYEUCTUS

9:00 AM - Divine Liturgy

FRI JAN 10TH —HIEROMARTYR GREGORY OF NYSSA

9:00 AM - Divine Liturgy

SAT JAN 11TH - VENERABLE THEODOSIUS, FOUNDER OF THE CENOEBITIC MONASTIC

LIFE SATURDAY AFTER THEOPHANY

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM - Vespers

SUN JANUARY 12TH - MARTYR TATIANA

7:15 AM - Morning Matins / Утренняя

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

PARISH PRAZNYK will take place after the 2nd Liturgy in the church hall.

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

Message of His Beatitude Sviatoslav (continued from pg 4)

not only in martyrdom, in which people opposed themselves to the omnipotence of ideology and political institutions and renewed the world with their death.

It was manifested above all in the great feats of self-denial, starting with the monks of antiquity... and to the people of our time, who in modern monastic institutions, out of love for Christ, have abandoned everything in order to bring the faith and love of Christ to people, to help those who suffer in body and soul. ”

(to be continued in the next bulletin)

CANDLES FOR JANUARY 2025

Memorial Candles

*Available

*Available

Perpetual Oil Lamp

* Available

Lady of Hoshiw Shrine

* Successful surgery and speedy recovery for Stefania

* Available

* Mother of God Shrine

* Available

* Available

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* Health & Birthday Blessings for Lucyna

* Available

St. Joseph the Betrothed

* Available

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Available

* Available

Our Lady of Protection

* Available

* Available

PRAY FOR THE SICK - Timothy & Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura,

Lucille Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszczy, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, wisdom for our youth and pray for the sick and shut ins of the parish.

Ми маємо Великі часи свята Богоявлення, перед святом, де звучить початкова фраза Євангелія від Марка - "Початок Євангелія Ісуса Христа, Сина Божого" - "ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ θεοῦ" - була першою в моєму житті, яку я прочитав грецькою мовою, мовою оригіналу. Вже тоді мені було відомо, що стиль мови Марка порівняно з Маттеєм, Лукою, а тим більше з Йоаном є дуже простим, та й текст Євангелія від Марка є найкоротшим. Однак ця перша фраза його твору мене вражала тоді, і не перестав вражати дотепер. Адже в ній фактично зосереджені всі основні моменти богослов'я Нового Завіту: "Початок", "Євангеліє", "Ісус Христос", "Син Божий". Це така собі первісна клітинка, з якої виростає ціла крона новозавітних текстів. Цей уривок читається щороку в Неділю перед Богоявлінням - перед подією, яка стане початком публічного служіння Ісуса. Початок Євангелія, початок служіння, і початок мого особистого зацікавлення богослов'ям.

Для мене приготування до свята Богоявління (або як його в народі називають Йорданом) і саме свято завжди пов'язане з якимось новим початком, витком і викликом.

Різдво є більше святом затишку, миру, Богоявління ніби штовхає до дії, воно сповнене закликів - очистіться, омийтеся, "Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне!". В першому святі Ісус як мале дитя покладається в ясла, у другому Ісус як дорослий чоловік входить у води Йордану. Ці свята з одного боку дуже близькі за змістом, але й разом з тим доволі контрастні. Вони як "дві сторони однієї медалі". В цих двох святах на початку кожного року закладається важлива педагогіка християнського життя: одне говорить про відродження і оновлення, наступне про дію, вчинки, про початок дорослого і відповідального життя.

Максим Тимо

We have the Great Hours of the Feast of the Epiphany, before the feast, where the opening phrase of the Gospel of Mark is heard - 'The beginning of the Gospel of Jesus Christ, the Son of God' - "ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ θεοῦ" - was the first time in my life that I read it in Greek, the original language. Even then, I knew that Mark's style of language was very simple compared to Matthew, Luke, and even more so to John, and that the text of Mark's Gospel is the shortest. However, this first phrase of his work struck me then, and it still does. After all, it actually contains all the main points of the theology of the New Testament: 'Beginning', "Gospel", "Jesus Christ", "Son of God". It is a kind of primordial cell from which the whole crown of New Testament texts grows. This passage is read every year on the Sunday before Epiphany, before the event that will mark the beginning of Jesus' public ministry. The beginning of the Gospel, the beginning of the ministry, and the beginning of my personal interest in theology.

For me, preparations for the Feast of the Epiphany (or as it is popularly called Jordan) and the feast itself are always associated with some new beginning, a new turn and a challenge.

Christmas is more of a holiday of comfort, peace, Epiphany seems to push us to action, it is full of calls - purify yourselves, wash yourselves, 'Repent, for the kingdom of heaven is at hand!'. In the first feast, Jesus as a small child is laid in a manger, and in the second, Jesus as an adult enters the waters of the Jordan. On the one hand, these feasts are very close in meaning, but at the same time they are quite contrasting. They are like 'two sides of the same coin'. These two feasts at the beginning of each year contain an important pedagogy of Christian life: one speaks of rebirth and renewal, the other of action, deeds, and the beginning of an adult and responsible life.

Максим Тимо

Колядуймо Разом!
Caroling Together!

Запрошуємо на щорічний Фестиваль Колядок! Join us for the annual Festival of Carols!

Неділя, 19 січня 2025
о 14 год.
Катедра св. Миколая
835 N. Oakley Blvd.
\$5 ДОБРОВОЛЬНИЙ ДАТОК
Увесь дохід призначений для лікування українських захисників

Sunday, Jan. 19, 2025
2 P.M.
St. Nicholas Cathedral
835 N. Oakley Blvd.
\$5 SUGGESTED DONATION
All proceeds will support medical treatment of Ukrainian soldiers

Підтримуємо нашу ГОРОДУ Selfreliance

 @CarolingTogether

ПАРАФІЯЛЬНА ПРАЗНИК

Запрошуємо всіх парафіян на парафіяльний празник, що відбудеться у неділю, 12 січня 2025 року, (після другої Літургії) у церковній залі. Квитки можна купити 29 грудня, у церковній залі. Для детальної інформації звертайтеся до канцелярії за тел. 773-625-4805.

PARISH PRAZYK

We invite all parishioners to the Parish Praznyk, which will take place on Sunday, January 12, 2025 (after the second Divine Liturgy) in our church hall. Tickets will be available December 29th, in the church hall. For more information call the parish office 773-625-4805.

САДОЧОК «АНГЕЛЯТКО» ПРИ ПАРАФІЇ СВ ЙОСИФА ОБРУЧНИКА, ПРИЙМАЄ РЕЄСТРАЦІЮ ДІТОК

ВІКОМ від 3 до 5 років на **Весняну Програму 13 січня– 30 травня 2025р.** Група дозвілля працюватиме з 9 год. ранку до 1 год. попудні з понеділка по п'ятницю. Також пропонуємо право вибору на 3 дні в тижні: понеділок, середа, п'ятниця. Режим дня включає науку (абетку, числа, пори року, тварини, і т.д.) рухливі ігри, забави, пісні, розваги частково надворі (залежно від погодних умов), а також дитячі саморобки, малюнки та інші ручні роботи.

СПОНСОРИ SPONSORS

UKETOBERFEST – 2024
17-18 серпня

EXCLUSIVE
SPONSOR

Selfreliance

Federal Credit Union

PLATINUM
SPONSORS

**AMERICAN FAMILY
INSURANCE**

Julia Skuibida Agency Inc
(773) 235-9900

3031 S. Cumberland Ave., Norridge, IL 60706

DOLYNKA.COM

**MASTER BRICK
RESTORATION INC.**

DIAMOND
SPONSORS

THE ACEVEDO TEAM

**ФУНДАЦІЯ
«СПАДЩИНА»**

БАНКУ «ПРИКОСТА»

REGENCY PLAZA
5050 N CUMBERLAND AVE,
NORRIDGE, IL
YOUR NEXT DOOR NEIGHBORS

Des Plaines
Family Dentistry

ANCELE SMILE
DENTAL CARE

**Magic
Jug**

TRUCK COUNTRY

FAMILY OWNED SINCE 1956

FREIGHTLINER **WESTERN STAR**

Natalia Olson

**TETYANA
PHOTOGRAPHY**

PASTOBOLA
FLOWERS

AZ Plumbin LLC

Professional, Licensed & Insured
#055-044574
773-742-1492

**MK Electric
Services**

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ - LITURGICAL SCHEDULE

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

- 7:15 MORNING MATINS / УТРИНЯ
- 7:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
англійською/ in English
- 9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
українською/ in Ukrainian
- 11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
для молоді/Children's
- 6:00 PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
українською/ in Ukrainian

У СВЯТА - HOLY DAYS:

- 9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
- 6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
- НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:
6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛИТІЄЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

- 9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

У СУБОТУ - SATURDAYS:

- 9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
в церкві/in church

BUILDING OUR FATHERS' THRESHOLD | **ПОВЕРНІТЬ НАШОМУ БАТЬКІВЩИНІ**
is only not with gratitude | успішно / з вдячністю
A CAMPAIGN FOR THE SAINT NICHOLAS CATHEDRAL RESTORATION PROJECT

**ST. NICHOLAS CATHEDRAL EAST SIDE RESTORATION
IS NOW COMPLETE!**
YOUR GENEROSITY IN ACTION!

- Majority of roof tiles replaced
- New water-shedding flashing systems installed
- Original masonry walls grouted, repointed, and repaired
- Complete historical replication replacement of roof doors
- Installation of magnificent new stone steeple

CONTACT US
St. Nicholas Cathedral Eastern Archdiocese
2700 W. 12th St.
Chicago, IL 60644
773-232-2400
www.stnicholas.org
www.nicholas.org

THANK YOU! / ДІЯКУЄМО!